

Ik ben God niet

Frank Vandenbroucke in de zevendelige documentaire over zijn leven. De wielrenner overleed in oktober 2009 op vakantie in Senegal. © FAMILIE VANDENBROUCKE

Maandagavond wordt de zevende en laatste aflevering uitgezonden van *Ik ben God niet*, een televisieserie naar het gelijknamig boek. Het boek uit 2008 ging over leven en werken van de renner Frank Vandenbroucke. De serie, dik tien jaar later, gaat over leven en werken, opkomst en verval, en ten slotte zijn dood in oktober 2009.

Voor wie alleen geïnteresseerd is in het verhaal, u bent zes maandagen te laat want dat zat er al aan te komen van bij het prille begin. Autodestructie als systeemfout. Voor het finale einde, de dood, bent u net op tijd want die komt maandag aan bod. Maar geen nood: de hele serie is te zien op VRT NU.

Zeven keer 50 minuten, dat is 350 minuten primetime televisie. Dat is nogal wat voor een renner die één monument heeft gewonnen. Eén: Luik-Bastenaken-Luik. Verder nog B-klassiekers als Gent-Wevelgem en Omloop Het Volk (nu Het Nieuwsblad) en een keer tweede in de Ronde van Vlaanderen. Vijf grote rondes gereden, drie keer opgegeven, hoogste eindklassering twaalfde in een Vuelta waarin hij twee ritten won en de liefde van zijn leven vond.

Ik ben God niet is al uitgebreid geloofd, onder meer door columnisten die daar beter niet over zouden schrijven, omdat ze het onderwerp niet kennen en/of omdat ze persoonlijke belangen hebben bij het succes van de serie.

Voor al de verpakking is mooi, maar na het zoveelste shot boven het maïsveld had ik veel goesting om eigenhandig die drone naar beneden te halen. Het trucje met VDB die zelf vertelt, is een miskleun. Voor wie alle West-Vlaams West-Vlaams is, zal het niet storen, maar de rapper Brihang die VDB speelt, dat is alsof een Kempenaar iemand van de Seefhoek imiteert of een Eeklonaar een Gentenaar. Het lijkt op elkaar, maar meer ook niet. Tussen het Knokke van Brihang en het Ploegsteert van VDB zitten zestig kilometer in vogelvlucht en dat hoor je.

Ik ben God niet lijkt goede televisie, maar wie wat van dichterbij bekijkt, een beetje inzicht met historische juistheid en tien jaar na datum op zoek is naar duiding blijft op zijn honger zitten. Op cruciale momenten wordt zelfs een loopje genomen met de feiten.

Dat VDB aan de drugs zat, dat kom je al snel te weten. Dat hij ook al snel - sommige bevoorrechte getuigen zeggen van in het laatste jaar junior - aan de doping zat, en welke

rol die speelde in zijn wisselvallige carrière, daar wordt zedelijk over gezwezen. Dat hij zijn eerste vrouw Clotilde opzij zette voor een passionele liefde, je zou hem de zegen geven zoals het in de serie bijna wordt vergoelikt. Maar geen woord over hoe hij Clotilde ronduit slecht behandelde en soms tot op het bot vernederde - ook daar zijn getuigen van. De naïeve (is er een andere?) kijker krijgt daardoor een verkeerd beeld van de jammerlijk gevallen held.

Ik heb VDB gekend en ik vond hem ook sympathiek. Ik bewonder ook de mensen die hem op het rechte pad hebben gehouden. En toen VDB in 1999 op La Redoute naast Michele Bartoli kwam rijden, hem in de ogen keek en vervolgens eraf reed om hem dan te laten terugkomen, zat ik ook op het puntje van mijn stoel. Mét kippenvel.

Charisma te koop. Branie bij hopen. Talent zat. En een goeie gast, op wie je niet kwaad kon zijn ondanks zijn misstappen en nare kantjes. Hadden ze zich in zijn entourage en zijn familie wat vaker kwaad gemaakt, in plaats van hem op te hemelen, dan was het misschien beter afgelopen. Van mensen die hem veel beter hebben gekend en vandaag met recul terugblikken, hoorde ik omschrijvingen als narcist, manipulator en psychopaat.

Aflevering zes, die van maandag laatstleden, spande de kroon inzake onjuistheden. In het voorjaar van 2002 wordt VDB opgepakt na een huiszoeking. “En dat voor

drie verlopen producten”, zegt zijn teammanager. “Frank sleepte een doos met zich mee telkens als hij verhuisde en daar zat die oude doping in en voor die prullen hebben ze hem gehandboeid opgepakt. Dat heeft hem gekraakt”, aldus zijn manager/vriend.

Die handboeien waren overkill, dat klopt, maar het ging niet om drie verlopen producten. Bij VDB thuis zijn twaalf producten gevonden waarvan tien verboden, naast alle andere hulpmiddelen om bloedwaarden te manipuleren. Daar is in oktober van dat jaar uitgebreid over bericht in de media.

Bij die huiszoeking is bijvoorbeeld ook Aranesp gevonden, toen nog geen jaar op de markt en dus helemaal niet verlopen. Bovendien heeft VDB aan de onderzoeksrechter verklaard hoe en wanneer hij dat alles had gebruikt. Dat alles was bekend. Hij is toen niet zwaar aangepakt, wel integendeel, hij is toen weer eens de dans ontsprongen. Tv-makers die niet de moeite doen de juiste bronnen te raadplegen omdat die niet passen in hun framing zijn Canvas onwaardig.

Wie tien jaar na datum op zoek is naar duiding blijft op zijn honger zitten. Op cruciale momenten wordt zelfs een loopje genomen met de feiten